

(א) [בס"א: דברדברי, וכן
ג"י רא"ש ור"ן,] (ב) [פנ"ש"
על זה תמצא צעירובין ה.
ד"ה והאמר ר"ג,] (ג) [לעיל
מג: וע"ש תוס' ד"ה
קסבר,] (ד) [משלי כח,
ה) איו"ב, ו] (ו) [תהלים מז,
ו] [ירמיה ה ט,] (ח) [ישעיה
י, ט) שמות יא, ו] [וע"ע
תוס' יצמות לו. ד"ה א"ן,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ונמצא
לפוען תחובה בגז כ"ה
זרש"י שזאלפס:

מוסף רש"י

נקטינן. מקורת מאבותינו
מנהג מרבותינו (ערובין
ה.).

אף לחולדה. שהיא קטנה הימנו יש דרוסה וי"ש לחמול: אף
 לחמול. שהוא גדול אין דרוסה וי"ש לחולדה. ולקמיה ממרצין לה:
 צאימי רבצי. צבהמה דקה ס"ל אין דרוסה לחמול כדאמר רב
 בנעי (דף נב:) צבהמה מן הואז ולמעלה: צדיים ועלאים. דקיס
 מאל: שאר עופות מטיאס. חוז מן

מאד: שאר עופות תמאים: חוץ מן הגם והבן: והא און פון ודרוסט בנן צעוץ דיק. מכלל דשאר עופות אפילו צעוץ הדק לא: דדרבני מיניה. וואספ"ה עוף הדק הוא: צים היני. שם מקום: ציר. והכחו צידו: רגל. אחרונה: אצל שן לא. אין ארס החיה צשיניה: שלא מדעת. דכיון דשלא מדעת נפל כגון מן הגג על הבהמה אע"פ שנמחקה צפרנו צגצה אין משליך צה ארס: לאחר מינס. קס"ד שמת הארי ואחר כל נפל על הבהמה: דדיים. מחיים וכן הספיק לשלוף צפורנו ממנה עד שפסקו את ידו ומיחה דקאמר מימת האבר שנמחק: דעליף. כשחולץ ומוציא צפרנו מגצה: ונמלאם צפורן. (א) תלושה צגצ: רוב אריות דורסין. כלומר א"אע"פ שרוב אריות דורסין וקים לן שלל הדורס אין לך אחד בהן שעששט צפרנו: נסחך. השור וצפורן זו כותל היטה: רב לטעמיה. לקמן: מקום צפורן. שלא נשמט ולא נמלא שם הצפורן אלא מקומה ומכתה יצרכת צשור: להם. שמה צה דס: עצינא נמשממא. ושמה דרס: צדרא דסיופיה. שעומא צגצ השור כסדר שפן סדורות ציד הארי: אימר כלנא. והא אמרין אין דרוסה לכלב דאין לו ארס: על ארי צינייהו ויש צם: שלמא שוי. עשה שלום עמהם דרך כמה חיות נעשות תרבות וגלות עם ציי אדם ובהמה ואין מייקין: נה ריחיה. צהני ולא חיישין לריחה צאחרייני: מעווי. נוהס: מקרקרין. געות. דלשון צעקת ארי לחוד ולשון צעקת כל צהמה לחוד כמו בלשון עברית נוהס לארי) וגועה לשור) וערוג לאליל) ואל לנסים) וצפוף לעופות) ותר לנבש) אהדרי

די

יש דרוסה לחתול או אין דרוסה לחתול א"ל
אף לחולדה יש דרוסה יש דרוסה לחולדה
או אין דרוסה לחולדה א"ל אף לחתול אין
דרוסה לחתול ולחולדה יש להן דרוסה או
אין להן דרוסה א"ל לחתול יש דרוסה לחולדה
אין דרוסה ול"ק הא דא"ל אף לחולדה יש
דרוסה בעופות הא דא"ל אף לחתול אין
דרוסה באימרי רבכי הא דא"ל לחתול יש
דרוסה לחולדה אין דרוסה בנגיים וטלאים
בעי רב אשי שאר עופות טמאין יש להן
דרוסה או אין להן דרוסה א"ל רב הלל לרב
אשי כי הוינן בי רב כהנא אמר שאר עופות
טמאין יש להן דרוסה והאנן תנן ודרוסת הנץ
בעוף הדק דרוסת הנץ בדכוותיה ואינך
בדוטרטא מינייהו ואיכא דאמרי "דרוסת הנץ
בדרכי" מניה ואינך בדכוותיהו אמר רב
כהנא משמיה דרב שימי בר אשי אין
דרוסה לשועל איני והא כי אתא רב דימי
אמר מעשה ודרס שועל רחל במרחץ של
בית היני ובא מעשה לפני חכמים ואמרו יש
דרוסה אמר רב ספרא הריא חתול הוה איכא
דאמרי אמר רב כהנא משמיה דרב שימי בר
אשי ביש דרוסה לשועל איני והא כי אתא
רב דימי אמר מעשה ודרס שועל רחל
במרחץ של בית היני ובא מעשה לפני
חכמים ואמרו אין דרוסה אמר רב ספרא
ההוא כלב הוה אמר רב יוסף נקמינן אין
דרוסה לכלב אמר אביי נקמינן אין דרוסה
אלא ביד לאפוקי גל דלא אין דרוסה אלא
בצפורן לאפוקי שן דלא אין דרוסה אלא מדעת
לאפוקי שלא מדעת דלא אין דרוסה אלא
מחיים לאפוקי לאחר מיתה דלא אמרי השתא
שלא מדעת אמרת לא לאחר מיתה מיבעיא
לא צריכא דדרים ופסקוה לדידה מהו דתימא
בהדי דדרים שדי ויהריה קמ"ל בהדי דשליף
שדי ויהריה אמר רבה בר רב הונא אמר רב
צפורן בגבו של אחד מהן אין חוששין שמא
ת דורסין ומיעוטן אין דורסין וכל הדורס אין
ן וישבת לו בגבו אימר ככותל נתחכך אדרבה
ן מתחככין וכל המתחכך אין צפורן וישבת לו
בגבו אימר ארי דרסו איכא למימר הכי ואיכא
ה"ל ספק דרוסה ורב למעמיה דאמר אין
לא אמרן אלא צפורן אבל מקום צפורן חוששין
ל יבשה עברה דמשתמטא ולחה נמי לא אמרן
ינין והוא דקיימא בדרא דסיחופיה איתמר רב
מואל אמר "חוששין לספק דרוסה רכולי למלא
על ספק כלבא ספק שונרא אימא כלבא
י שלאמא שוי נקמע רישיה דחד מינייהו נח
ואיניהו שמקרקרן בעותי קא מבעתי
אהדרי

יֵשׁ דְּרוֹסָה לַחֲתוּלָה אוֹ לְאֹ בּוֹ. הרב ר' יצחק צ"מ מפרש דכל
הק' בעיות הוי ככמה ז'מנין דפעם ראשונה היה עוסק בעפופות
ושאלו אם יש דרוסה לחתול והשיב לו רב אפילו לחולדה יש דרוסה
ושזו היה עוסק בצאמרי דברזי ושאלו אם יש דרוסה לחולדה אם
לאו והשיב לו אפילו לחתול אין דרוסה

ושוב היה עוסק בגדיים וטלאים ושאלו
חולדה ותחול ים להם דרוסה או לא
וא"ל לתחול ים דרוסה ולא לחולדה
וכן היה מפרש ההיא עובדא דשבת פ'
תולין (דף קנ"ה) וס' ד"ה בעא) גבי כילה
מהו אמר לו ים מטהא אסורה מטה
מהו א"ל כילה מותרת כילה ומטה
מהו א"ל כילה אסורה ומטה מותרת
ולא קשיא כו' ועוד י"ל דכל הנך הוו
בפעם אחת בתחלה שאלו ים דרוסה
לתחול או לאו א"ל אתה שאל סתם
א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

שיטה מקובצת

ח בדבררבי מיניה
בגדולים ממנו ואפי' הכי
עוף הדק הוא: **ב** רוב
אריות דורסין כלומר
אע"ג דרוב אריות דורסין
קיים לן שכל הדורס:
ג לדריסה באחריני. ונ"ב
נ"א לדריסה אחרינא:
ד לספק דרוסה דאוקמה
אחזקתה:

רבינו גרשום

שאר עופות
כלומר דרוסת חני חופות
במיתותיך חני חופות
טמאמיך שי לחן דרוסה:
לאפוקי רגל ורגל. כלומר
שם אחרי: אל מרעה.
כלומר שדעתה לדרוס
אבל של מרעה את
חשוב דרוסה: קמיל בהדי
ושלחיך פד ויהיה. כלומר
דרוסו שלחיך פד ויהיה
ובחדיך שלחיך (כבר)
אחרי: חני חופות: אוקי תורא
ואדחזקתה: כלומר תורא
חוששיך: ולא אמור אלא
צפורן. כלומר שמצא
צפורן בבן של חני
מגן ולא ידעי אי נחשך
אוי דרט נשטמ
אחרי צפורן חני חוששיך
לספס דרוסה. אבל מקום
כר כלומר אם
מצאנו צפורן על
בבן דאי חיישיך: אפולן
בלחה כלומר שחצורן
לחה דאמרי אי דרוסה
היה והצפורן לחה לא
היה מישתטם אלא דאי
לחצורן נחשך: הוא
קרימין דרוסה דסיחופין.
כלומר קרימין ששות
אצבאצבועותיו: ספס על ספס
אצבא על ספס
אצבא על ספס

צפורן נשמטת מהן חו הוהיל וצפורן יושבת לו על גבו מסתמא האי ארי חולה הוא ולא מחמת דרוסה בלא צפורן זה בלאן אלא בכותל נחשך והיה הארי שוכב אכל הכותל ומחמת שנחשך השור בכותל וברגלו של ארי נשמטה ממנו הצפורן וישבה לו על גבו ופריך אדרבה אע"ג דרוב שוורים מתחכין מ"מ רוב שוורים אין מתחכין במקום שרגל ארי מונחת שם שמשב לו צפורן על גבו ויש תלמות הצפורן בדרסת הארי ואע"ג דרוב הצריאים הדורסים אין צפורן נשמטת ומסיק דלירכא לנימיר הכי והכי ורז לטעמיה דלא חישינן לספק דרוסה ה' דלוקמין אחזקתה קמייתא בחזקת שלא נדרס:

בל הדרום אין הצפורן נשמטת. האי כל לאו דוקא וכן כל המתחכך בדסמוך אלא כלומר רוב הדורסין רוב המתחכך:

שרקפא